

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krene, za pol in četr leta razmeroma; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne števe se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnitvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje šte. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmetske ljubili!

Štajerc

Kmetički stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak terek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 8.

V Ptuj v nedeljo dne 20. februarja 1910.

XI. letnik.

Kmetje pozor!

Prvaški poslanci so razbili deželni zbor. Valed tega je vse gospodarsko delo onemogočeno in vi ne dobite nobenih podpor. Podpisano vodstvo napredne „Štajerčeve“ stranke sklicuje valed tega

dva kmetska shoda,

ki se vršita oba v nedeljo, 20. februarja in sicer prvi ob 10. uri dopoldne v „kazini“ v Ptuj, drugi pa popoldne ob 4. uri v gostilni Skorčič v Ormožu.

Dnevni red obeh shodov je:

„Kmetje in razbiti deželni zbor.“

Pridite vsi, ki čutite ljudsko bedo! Nikdo ne ostani doma, da bode kmetsko ljudstvo samo pokazalo svoje mnenje in odločno protestiralo. Vsi na delo!

Vodstvo „Štajerčeve“ stranke.

„Proč od Gradca!“

S tem zastarelim bojnim klicom hodijo zdaj prvaški poslanci obeh strank po deželi in trošje vbojemu ljudstvu pesek v oči. Ne vemo, ali verujejo ti gospodje v svojo moč, ali pa imajo slovensko ljudstvo za velikega bedaka, ki si pusti vse dopasti... Shodi, oklici, govori in članki z gorostasnimi svojimi trditvami ne pomenijo po našem mnenju nič drugega, nego da se prvaški poslanci naravnost norčujejo iz slovenskega ljudstva. Svoj čas so ti slovenski poslanci ednostavno doma ostali in za pečjo „rilec kuhali.“ Bili so „poslanci“, ali udeležili se niso sej deželne zbornice, spali so na medvedovi koži. To bedasto počenjanje postalo je končno tudi najneumnejšemu zagriženemu volilcu preveč otročje. In volilci so pred 6 leti tako rekoč s silo nagнали slovenske poslance v deželni zbor. Volilci so takrat rekli: Vi slovenski poslanci ste bili izvoljeni, da deiate in da nam pomagate, ne pa da spite doma za pečjo, medtem ko se nam vedno slabše godi... Šest let so prvaški poslanci ta sunek pod rebra vpoštovali. Ali letos jim je postala stvar zopet predolgačasna, zaželelo se jim je zopet po spanju za pečjo in z naravnost neverjetno brezvestnostjo so šli in razbili deželni zbor! In zdaj se slovenski poslanci zavedajo svojega greha, zdaj se bojijo ljudstva, se bojijo, da bi narod izpoznal njih slabote. Zato pa mečejo med kmete tisočero oklicov in listov, zato vpijejo, zato prirejajo shod za shodom in trošijo na ta način ljudstvu pesek v oči... Doma pa se ljudstvu za hrbtno krobotojajo in se norčujejo iz te ponižne molzne krave, iz tega dobrega štajerskega ljudstva, ki si pusti od svojih slovenskih poslancev vse dopasti...

Ali molzna krava, ki si jo popolnoma izžemal in jo še vedno mučiš, udariti zna nakrat z nogo... slovensko ljudstvo bode nakrat iz-

gubilo vso potrpežljivost in bode udarilo, bode pričelo grozoviti boj proti prvaškim poslancem.

Kmet ne dovoljuje, da bi se slovenski poslanci iz njega norčevali! In norčevanje, nič drugega nego podlo norčevanje je, kar se zdaj čita v prvaških listih in sliši na prvaških shodih...

Prvaški poslanci vpijejo zdaj: To in to smo zahtevali in niso nam hoteli v Gradcu ustreči. Ja vraga, vsakemu predlogu se pač ne more ustreči. Res je pa, da smo ravno v zadnjem času za spodnji Štajer precej dobili. Seveda, en dr. Kukovec ne more v deželni zbornici ničesar doseči, kajti njegov glas res ne gre v nebesa. Mislimo pa, da prvaški poslanci prav mnogokrat zabtevajo stvari, katerih korist je vsaj dvomljiva. Kmetijaka šola v Sv. Jurju košta deželo pol milijona kron in to za 25 učencev; vsak učenec nas košta na leto čez 2000 kron. Mi res ne vemo, kdo bi ne bilo bolje, da bi se teh 500 tisoč kron v druge kmetske namene porabilo. Take dragocene zahteve seveda deželni zbor ne more vsak dan upajati, kajti drugače bi morali deželne doklade podvojiti in potrojiti. Da se je pa nekaj predlogov slovenskih poslancev odklonilo, so ti tudi sami krivi. Vkljub temu, da znajo Benkovič in Verstovski prav dobro nemško govoriti, govorili so nalašč izključno slovensko. In večina ne razume slovenščine ter je predlog morala odkloniti. Svoji politični hujkariji so ti prvaški poslanci žrtvovali blagor svojih volilcev... Zdaj pa vpijejo: to in to se nam ni dovolilo! Slovenski poslanci, roko na srce, — da se vam tega ni dovolilo, ste vi sami krivi! Sicer pa to ni noben vzrok, da se zbornico sploh razbije. Sploh se danes ne gre za vprašanje: kaj so slovenski poslanci v deželnem zboru zahtevali, — marveč gre se edino za to-le vprašanje: koliko koristi ali škode so napravili prvaški poslanci slovenskemu ljudstvu s tem, da so razbili deželni zbor?! Zato in edino zato se gre! Tudi tukaj velja beseda: na njih dejanjih in ne na njih besedah jih bodeite izpoznali. Besede prvaških poslancev so sladkejšje od medu in cele ure dolgo vam bodejo pravili, da so v Gradcu varovali „čas in blagor“ slovenskega ljudsta. Ali dejanja prvaških poslancev ne more zatajiti nobeno govorjenje. In ta dejanja pravijo: da so prvaški poslanci preprečili in onemogočili razpravo za naš kraje velevažnih železnic, — da so prvaški poslanci krivi, da kmetje za uničenje vinograde ne dobijo več brezobrestnih posojil, — da so prvaški poslanci anedli slovenskim kmetom podpore za sušo in točo, — da so ti slovenski poslanci 8 dni razgrajali in napravili v tem tednu 8 tisoč kron, kijih moramo mi s svojimi krvavimi davki plačati... Niti eno teh trditvev nam ne morejo prvaški poslanci ovreči, vse to morajo priznati, kajti resnica se ne da zatajiti!

In prvaški poslanci vedo prav dobro, da ljudstvo ne more več trpeti in da raste v srcu tega ljudstva grozovita nezadovoljnost. Polagoma pričneta to ljudstvo izpoznovati, da leži vasa moč

v njegovi lastni roki. In že padajo ljudstvu luskine raz oči, že pričneta misliti in že uvidevata, da prihaja vso zlo od brezvestne prvaške politike...

Ljudstvo se poživlja na vso politiko, dokler nima toliko kruha, da bi svojo lastno deco nasitilo... Ali vedo doktorji in profesorji, ki so slovenski deželni poslanci in ki so hladnokrvno ljudem vse podpore odjedli, — ali vedo ti gospodje, kaj se pravi stradati? Mi jim privoščimo, da jim gre dobro. Ali vraga, človek, kateremu vsak dan pečenka ostaja, ne bode nikdar razumel, kaj se pravi krompirja in kruha stradati! Človek, ki žanje le pri davkariji, ki orje le s peresom po belem papirju, ki obdelava le pečene kokoši, tak človek pač ne more razumeti, kaj se pravi: toča je pobila gorice, suša uničila travnike, mrčesje polja, lakota trka na okno... To je, kar loči slovensko ljudstvo od slovenskih poslancev: razlika med lačnim in nasičenim...

Po spodnjem Štajerskem vlada revščina, vlada lakota! Prvaški poslanci naj ne pozabijo, da lačni človek je vsega zmožen...

Ali kaj bi tej modri gospodi pravili!? Slovensko ljudstvo pričakovalo je v vseh krajih, da bodejo slovenski poslanci pomoči, podpore prinesli. Ali prinesli so — namesto kruha kamenje, namesto podpore — klic „Proč od Gradca!“ Mi ne bomo govorili mnogo o temu klicu! „Proč od Gradca“ pomeni: „Proč od cesarske kronovine štajerske!“ Ko so stopili slovenski poslanci v deželno zbornico, morali so prisesti. In prisegli so „cesarju zvestobo.“ Zdaj pa delajo proti cesarju kronovini štajerski... Slovensko ljudstvo! Ti sodi, ti se odloči, ali za cesarja, ali pa za — hujkanje!

Kmetje izdani in prodani!

Ta klic se razlega širom štajerske dežele in ljudstvo je z vsakim dnevom bolj razburjeno. Na mnogih shodih skušajo se klerikalni in liberalni prvaški poslanci oprati, ali to jim ne pomaga. Zatajiti in predlagati ne morejo sledeča dejstva: Prvaški poslanci so razbili deželni zbor in s tem političnim sločinom so naložili krivdo nase:

1. da se ne zgodi nobena potrebna regulacija potokov;
2. da se ne sklepa o nobeni zgledbi prepotrebnih železniških zvez;
3. da ne dobivajo kmetje več brezobrestnih posojil za pokončane gorice;
4. da ne dobijo po točki in suši na beraško palico spravljene kmetje nobene podpore od dežele itd. itd.

To so dejstva, ki ostanejo pribita in ki jih noben poštnjak ne more utajiti! In kaj imajo prvaški poslanci proti temu povedati? Ničesar! Na češko komando so izdali in prodali slovenskega kmeta!

Sramota!!

Politični pregled.

Dež. komisija za agrarne operacije na Štajerskem. Za poročevalca te za kmetijstvo važne komisije je bil imenovan namestniški tajnik g. baron W. Lazzarini, za krajevnega tajnika na spodnjem Štajerskem pa g. F. Sima-Gall.

Koroški deželni zbor. Posl. Hofer predlagal je v imenu odseka, da naj se dovoli 8000 K za zboljšanje planin in 2000 K za paše v dolinah, nadalje 500 K za tečaj o gospodarstvu na pašah. Predlog je bil sprejet. Nadalje se je sprejelo predlog, da naj se pri vladi nato vpliva, da predložijo župnijski uradi matrice o rojstvu in smrti vsako četrletje občini. Potem se je razpravljalo o kmetijskem šolstvu. Dr. Waldner je predlagal, da naj se za kmetijsko šolo v Velikem številu prostih mest na 4 po 70 K in 4 po 50 K zviša, nadalje da naj se dovoli 200 K za izvežbanje mlekarkega učenca v Dorenu. Priporočal je tudi, da naj se uresniči šolsko kmetijsko posestvo za spodnjo Koroško. Potem je prišel orglar Grafenauer in pričel napadati vrliga kmetijskega učitelja g. Schumy v Velikem. Učitelje napadati, mesto za gospodarstvo delati, to je Grafenauerjev cilj! Posl. dr. Lemisch je orglarja pošteno okrcal in mu povedal, da je g. Schumy mož na svojem mestu, ki je že mnogo koristnega za ljudstvo storil. Potem so bili stavljani predlogi sprejeti. Deželni zbor je razpravljal potem o raznih železniških zadevah. Nadalje je sklenil na predlog posl. Kirschner, podeliti po 500 K podpore plemskemu in planinskemu društvu Plöcken, ter planinski zadrugi v junski dolini itd. — Odseku se je izročilo razne predloge (glede regulacije Krke, škode sled lanske povodnji itd.) Sprejel se je predlog glede uravnave brega potoka Mies. Potem se je sklepalo še o raznih podporah. — Po daljšem razgovoru se je sprejelo poročilo glede delovanja deželne zavarovalnice za živino z raznimi predlogi na znanje. Klerikalci so seveda proti tej zavarovalnici nastopili, ker nastopajo sploh proti vsemu, kar je gospodarsko koristnega. Kmetje se sicer za to zavarovalnico še vedno premalo zanimajo. Sprejel se je postavni načrt za dviganje samostojne deželne naklade na zasebno porabo vina, umetnega vina in vinskega mošta. Za melioracijske načrte se je dovolilo deželnega prispevka 5000 K. Zbornica sprejela je tudi še razne druge gospodarske predloge.

Zbližanje Avstro-Ogrske in Rusije je v zadnjem času točka, s katero se javnost zelo ena široko peča. Kakor znano, vladala je v zadnjih letih med našo državo in Rusijo nekaka napetost, ki je zlasti odkrito v času vojne nevarnosti s Srbijo nastopala. Zdaj poročajo listi, da je Rusija v splošnem načela naše politike na Balkanu priznala in da je torej sporazumljenje go-

tovo. To sporazumljenje pa ima tudi veliki gospodarski pomen. Združiti se hoče namreč v gospodarskem oziru vse evropske države proti Ameriki.

25 let poslanca. Nemško-napredna poslanca H. Prade in dr. Steinwender praznovala bodeta letos 25-letnico svojega članstva v avstrijski državni zbornici. Pač redka prilika!

Žrebčarna v Mariboru. „Zeit“ poroča, da se napravi v kratkem v Mariboru veliko erarično žrebčarno. Baje bode poveljnik nadporočnik J. Fischer. Komisija za konje je že zdaj uresničena.

Za Koroško se namerava baje uresničiti posebno poštno ravnateljstvo. Kakor znano, je zdaj v Gradcu skupno ravnateljstvo za Koroško in Štajersko.

Češka dežela se nahaja v velikih denarnih zadregah; pri posameznemu trgovcu bi se reklo, da je v konkurzu. Le najnujnejši tekoči izdatki se zamorejo plačavati. Kakor znano, češki deželni poslanci niti svojih dijet niso dobili, ker je dežela brez denarja. Cela vrsta deželnih liferantov vložila je že tožbo proti deželnemu odboru, ki svojih obveznosti ne more držati. Zlasti stavbeni podjetniki imajo za razne deželne zgradbe en milijon kron denarja zahtevati, pa še ničesar dobili niso. Lepe razmere v vzorni deželi češki!

Razmere na Srbskem. Minister izjavlja, da se je v preteklem mesecu izvršilo na Srbskem 30 umorov, 32 poizkusov umora, 11 samomorov, 75 požigov, 138 tatvin itd. To so razmere!

Ruska carica je glasom poročil popolnoma zblaznela in baje nikogar več ne pozna. Duševno bolana je bila že dalje časa.

Ruski špijoni. Zapri so nekega vohuna Krečmana. Le-ta je priznal, da je član po vsej Avstriji razširjene družbe, ki vohuni za Rusijo. Povedal je, da so mu višji ruski oficirji vsa poročila takoj plačali. Baje je Krečman tudi neki novi šrapnel izdal.

Volitve na Angleškem. Natančni izid se je še zdaj izvedel t. s. je bilo izvoljenih: 273 unionistov, 274 liberalcev, 41 članov stranke delavcev in 82 narodnjakov.

Sive uniforme dobila bode zdaj tudi avstrijska kavalerija. Kmalu bode vsa armada ednakomerno adjustirana.

Abdul Hamid, prejšnji turški sultan, leži glasom zadnjih poročil na smrtni postelji.

Dopisi.

Razbor pri Slov. Gradcu. Ja, vprašati bi mi morali naše špekulante debelouhega Anžeka in njegovega dolgotrtega Miheca, kakove časnike naj beremo?! Mariborske lažnjivosti berita le sama, vsaj gliha vkup štrih. Prav dobro si je

patron društva Mihece pogruntal, ker je mislil, da ga bojo volili cerkvenim ključarjem in njegov bratec Ajnže bi bil naš prihodnji šolnik, orglar ter mežnar. Pa ni šlo, ker tak gospod ne velja za ključarja, ker ne ve sedme zapovedi božje. Toraj Mihece, Mihece, glej ko drugim jama skopljesh, da sam v njo ne padeš. Ajnžek naj pa še enkrat gre dalmatinskim drvarjem žgajnce kuhat, zato je najbolj pripraven. Imamo še več takih; pa še drugokrat kaj povemo!

Ponikva ob južni železnici. Malo kedaj pride od nas Ponkovičjanov kakšen dopis v „Štajerca“, pa dragi bralci, ne mislite, da spimo zimsko spanje. Kot puščavnik v grabnu pri fermevškem mlinu pridem malokedaj med svet; pa kedar pridem vendar kaj vidim in ališim. Tako sem tudi zašel in prišel pred novim letom na Ponikvo k g. Oslaku, da si nakupim nekaj potrebnih stvari za vsakdanjo potrebo. Ko moje stvari v kosaro pobašem in hočem oditi, vidim našega častitega „Teateršpilarja“, kako zbirajo in pregledujejo nekatere vrste verig tam za vrati, ter rečejo proti g. Oslaku: te le verige mi posoditi. Hecanje sem si mislil, kaj bodejo g. kaplan šli drve za zimo voziti ali kaj? Pa sem se zmotil; potem pa vprašam „Totengraberja“, zakaj bojo imeli g. kaplan verige, ter mi pravi: Kaj? ne veš, da bodejo na novega leta in še v nedeljo po novem letu teater Marijine device igrate v farovžu? Radovednost in lepo vreme na novega leta me spravita iz brloga, da grem tudi jaz gledat. Ali kaj se mi je zgodilo? Pred vrati „Teatra“ pobirala se je vstopnina po 1 K za sedež, za stojišče po 40 vin. Jaz kot siromak, ki nima za farovžke „Teatre“ nikoli denarja, sem si mislil: botje stati, plačati samo 40 vin., pride le manj v farovško bisago. Drugi bralci, kaj pa je bilo zdaj: „Teater“ se začne, to vam je bilo obćudovanje, kako da znajo Marijine device igrati; saj so še Jožekovi Ajta domov grede puščavniku od Kranjčevega mlina pripovedali, da še v nebesih ne bo tako lepo; zdaj bode pa rekli bralci Štajerca, so pač zaslužile dobro Marijine device; ker so tako čudno (še nekatere ponoči špilale) se obnašale. Kaj še! „Teateršpilar“, so rekli, da še izgubo imajo. Device so pa dobile malo zemelj in tistega (ohoj) po lani nefehtanega vina. Prihodnjic vam bom, dragi bralci Štajerca povedal, kaj mi je pravil puščavnik od Kranjčevega mlina, do tedaj pa zdravi. Fermovski grabenski puščavnik.

Podčetrtek. V Vašem cenj. listu s dne 12. januarja t. l. šte. 2 nahaja se pod naslovom „Imeno pri Podčetrtku“ članek, v katerem se trdi, da je prišel g. Matevž Pajk, gostilničar v Imenem k nekemu peku v Podčetrtek, zahteval od istega operativca „Štajerca“ in da mu je dotični pek radi tega pokazal vrata. Ker sem z „dotičnim pekom“ zmenen le jaz, prosim da z ozirom na § 19 t. z. sprejete v prihodnji številki nastopni popravek: Res je, da je prišel nekega dne g. Matevž Pajk k meni, ter me nagovarjal, da naj opustim nadaljno naročitev „Štajerca“. Razgovor pa se je vršil povsem mirno in dostojno. — Neresnična pa je trditev, da bi bil jaz g. Pajk-u zaradi tega pokazal vrata. To-liko resnici na ljubo! — V Podčetrtku, 13. dne februarja 1910. Jakob Krajčan, pek mojster. — Opomba uredništva: Objavili smo ta popravek, čeprav je zdaj v bistru dokazano, da Pajk res proti „Štajercu“ agitira in celo ljudi na dom nadleguje. Ako mu g. Krajčan ni pokazal vrat, zna se Pajku to še kje drugod zgoditi! S tem je ta stvar končana!

St. Ožbalt pri Breznu. Čitatelji „Štajerca“ se bodejo še spominjali, da so se listi meseca septembra in oktobra lanskega leta s takratnim nadučiteljem Milošem Slemenšek, najboljšim prijateljem našega župnišča, pečali. Stvar ki je Slemenška najprej v preiskavo in potem 13 mesecev v ječo spravila, bila je njegovim prijateljem zelo neprijetna. „Slov. Gospodar“ je pisal, da je ta cela stvar od nasprotnikov povzročena. „Slov. Gospodar“ menda vse lumpe in falote brani. Vse to Milošu seveda ni pomagalo, kajti okrožna sodnija mu je odmerila 13 mesecev. Ali naš „prečastiti“, ki se sploh jezi, da je prišla cela stvar v javnost, skuša še vedno svojega prijatelja Miloša oprati. Mnogo prijaznih žensk obiskuje naš farovž. In eni teh žensk je župnik baje rekel, da je Miloš v ječi zahteval nekega duhovnika in mu pri spovedi povedal,

Paris po povodnji.

Zdaj, ko se je velikanška voda vendar potekla, ko se je pričelo v mestu, kakor v predmetjih razvaline pospravljati, zdaj se šele lahko opazuje, kako velikanško škodo je napravila ta povodenj. Kjer je ležala voda, tam je vse v razvalinah, vse uničeno, polno blata in umazanosti. Po cestah se čuti zoperni smrad blata, ki ga je voda zanesla. Zdaj so po cestah tudi desinfekcijska sredstva potresli in povsod diši po karbolu. Bati se je namreč razširjenja kužnih bolezni. Gorajšna slika nam pred očuje uničenje, ki ga je napravila ta povodenj. Zgoraj slike vidimo razvaline, ki jih je napravila voda v bližini predmesta Fontainebleau (Verheerung bei Fontainebleau). Iz krasnih cest in parkov napravila je grozovita voda divjo pokrajino. Spodajšni del naše slike pa kaže uničeno cesto St. Honore v Parizu. (Zerstörte Strasse in Paris). Voda je spodgrebla in prelomila tlak ceste ter napravila votlino. Res, velika sreča, da ni še več ljudi pri tej grozoviti povodnji svoje življenje izgubilo.

je sklep uredništva za „dopise“ že v srodo opo-
ludne. Le najvažnejše stvari se zamore še poz-
neje sprejeti!

Čenjam našim čitateljem naznanjamo, da
bode „Štajerc“ odslej prinašal redno slike,
takođe se važnih dogodkov, nesreč, zločinov,
pomembnih oseb itd. Mialimo, da bodejo naši
čitatelji s to uvedbo zadovoljni. Napravilo nam
se bode pač mnogo stroškov. Ali nam se ne
gre za dobiček, marveč mi hočemo ljudstva ko-
likor mogoče podati. Upamo pa, da bo-
dejo naši čitatelji pozdravili uvedbo slik v „Šta-
jercu“ na ta način, da bodejo še bolj in uspešnejše
delovali za razširjenje tega lista. Na delo, vi vsi,
ki bočete, da se naš „Štajerc“ še bolj razširi in
poveča! Naprej!

Družba sv. Cirila in Metoda je bila svoj
čas nekako svetišče in kdor je le eno besedico
zini, da je ta družba nepotrebna ali kaj edna-
kega, ta je bil takoj „udajica“, „Herostat“ in
„Ehant“... Časi pa se spreminjajo in s njimi
ljudje in s ljudmi tudi naši prvaki in s prvaki
naša društva. Vboga „slovenska svetnika“ Ciril
in Metod sta izgubila pri slovenskih klerikalcih
ves kredit. Po navadi padejo ti slovenski kleri-
kalci sicer takoj na kolena, ako le slišijo od
kakšnega svetnika. Ali Ciril in Metod sta se
zdaj tej črni gospodi zamerila. Brez šale, niti
dobre besedice nimajo klerikalci več za ta dva
svetnika. Kaplan Korošec bo menda celo v Rim
izposloval, da izgubi Ciril in Metod svetniško
čast... Zakaj vse to? No, Ciril in Metod sta
postala „liberalca“. To na vsak način ne paše
za svetnike. In ker so naši slovenski klerikalci
še bolj pobožni, kakor svetniki, zato so pričeli
zdaj bog. Pred par leti so vpili naši politikujoči
duhovniki: kdor ne prinese svojih krvavih gro-
šev za Ciril-Metodovo družbo, da ni ne Slove-
nec ne katoličan! Danes pa vpijejo isti politiku-
joči duhovniki: Kdor je pri Ciril-Metodovi druž-
bi, ta je brezverec in nemiktar... Vpraša-
mo torej: Kdaj so imeli ti duhovniški politi-
karji prav, preje ali zdaj? Ne vemo odgovora!
Pač pa vemo, da Ciril-Metodova druž-
ba nima za slovensko ljudstvo nobene
koristi. Denar, ki ga ta družba na-
bira večidel meš. reveži — kajti slovenski bo-
gatci imajo presneto zaprte župe! — ta denar
se popolnoma brezplodno in brezkoristno zaprav-
lja. Mi trdimo, da je valed tega Ciril-Metodova
družba slovenskemu ljudstvu več škodovala nego
koristila. Zato razumemo, da se pametnejši slo-
venski možje zanj več ne brigajo in da nimajo
zanjo več denarja... Vbogi kmetje pa, ki so
se pustili svoj čas zapeljati od svojih „pastirjev“,
da so svoje kronice porablili za Ciril-Metoda-
rijo, ti vbogi kmetje bodejo zdaj pač glave ma-
jali in priznali: vse, kar prinese prvaška poli-
tika, je vedno le hudo oškodovanje slovenskega
ljudstva!

Škandal na Hrvaškem, ki smrdi naravnost
do neba, je odkril zagrebški „Pokret.“ List po-
roča sledeče: Pred 5. leti je kupil neki sloven-
ski konzorcij veleposestvo Jankomir na Hrvaš-
kem. V tem konzorciju so bili ljubljanska pr-
vaka dr. Majaron in dr. Mayländer ter prvaki
državni poslanec dr. Hočevar. Hoteli so velepo-
sestvo parcelirati. Ali to se ni dalo tako hitro
zgoditi. Zato so iskali človeka, ki bi jim posel
upravljal. Dobili so ga v osebi sina voditelja
hrvatske klerikalne stranke dr. Vlado Franka.
Dali so mu 100.000 K na roko, da uredi po-
sestvo. Dr. Frank pa je raje prijatelje vabil
in zapravil denar. V kratkem je izgubilo vseh teh
100.000 K. Potem je prodal še celo vrsto parcel
in denar zapravil. Konzorcij je nakrat odprl usta
in zijal. Ali prvaki niso Franka tožili. Zaprav-
ljivec jih je znal tolažiti in je trdil, da bode
ban Rauch posestvo kupil. To so slovenski pr-
vaki tudi zahtevali. Ali Rauch je padel, predno
je zamogel to kupčijo izvršiti. Zdaj bode morala
sodnija govoriti... Pač lepe razmere! Naši
prvaki vedo prav dobro, da je Hrvatska na robu
propada. Ali dr. Hočevar, ki je večkratni mili-
onar, je hotel vendar, da bi Rauch na škodo
Hrvatski poverjenih 120.000 K plačal. Hrvati
se bodejo pač lepo zahvalili za „ljubezen“ slo-
venskih prvakov. Radovedni smo, kako bode ta
nečuvani škandal končal!

Stoletnica. Danes, dne 30. februarja je
100 let, odkar so zmagujoči Francozi v trdnjavi
Mantua ustrelili kmetakega junaka tirolskega

Andreja Hofer. Isti dan so ustrelili v Bozenu
Hoferjevega prijatelja, kmetu Petra Mayr. Oba
sta umrli kot nepozabna junaka avstrijske mis-
li, za katero sta vse žrtvovala. Čast kmetakoma
junakoma!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Tisti prvaki poslanci, kateri so po svojemu
stanu kmetje, igrajo v tej celi stvari pravz-
prav najbolj žalostno vlogo. Dr. Benkovič ali
dr. Kukovca je pač vse eno, ali dobi kmet kaj
podpore ali ne. Takim gospodom ni treba no-
bene podpore, kajti na enem plesu zapijejo več
v šampanjcu, nego porabi kmet celi mesec za
življenske potrebe. Benkovič zna računati,
da je veselje za — njegovo mošnjo! Kmet-
je pa naj bodejo lačni in revni,
to je prvakem vse eno!... Radi bi pa en-
krat pogledali v srce tistih prvakiških dežel-
nih poslancev, ki so kmeti. Mislamo namreč na
Roškarja, Novaka, Pišeka, Ter-
glava, Meška! Kar se Roškarja tiče, mol-
čimo! Mož je bil enkrat proti klerikalni stran-
ki izvoljen, danes pa je nje načelnik. In sploh,
kadar izpregovorimo ime Roškar, takrat mislimo
na revolver in kri. Ali Meško je kmet, Pišek,
Novak in Terglav so kmeti. Ali so ti možakarji
res klerikalni stranki svojo dušo pro-
dali, da morajo za vse glasovati, kar jim ta
komandira?! Terglav baje ne zna čitati in je
torej velik revež, ker ne ve, kaj dela. Blagor
vbogim na duha! Ali Pišek, Novak in Meško
niso tako nemumni, kakor se delajo. In vendar
so ti kmetje-poslanci nastopili zato, da se
njih vbogim bratom podpora odje
Meško, Pišek, Novak, ali vam je res več za
svojo čast in za svoj šep, nego za blagor
kmetakiških sotrpinov? Ko bi imeli ti možaki re-
nično srce za narod, potem bi vrgli svojo
poslaniško čast dohtarjem pod
noge in bi rekli: Doktorji in profesorji, de-
lajte, kar hočete in kar morete zagovarjati pred
svojo široko vestjo, — ali mi smo kmetje in
mi ne sodelujemo pri takemu grozovitemu
švindelnu! To bi morali kmetakiški poslanci
storiti; ali — se, ti rečije so celo neumnije-
jo in zagovarjajo ta švindal. Vbogi
kmetje, vaši lastni bratje to vas izdali...

Doktorji in profesorji so bili pravi povzo-
ditelji grde obstrukcije v deželnem zboru, ki je
vzelo kmetom sleherni podporo in jih izročila
bedi. Mi gotovo nikdar ne zagovarjamo onega
dr. Korošca, kajti mož je nad štajerskim: ljud-
stvom že preveč zagrebel, da bi ga kdo mogel
hvaliti. Ali to pot kaplan dr. Korošec ni glavni
krivec. Drugi gospodje so mu vneli komando iz
roke in ti drugi gospodje so: doktor Benkovič,
doktor Kukovec, profesor Robič in profesor Ver-
stovšek! Ti štirin so drug drugega vredni in
drug drugemu podobni. V svojem srca namreč
vsi štirje niso pravi klerikalci, kakor jih zaht-
va naša politična kaplanokratija. Dr. Kukovec
sploh trdi, da ni klerikalec in hoče celo duhov-
niško bernjo odpraviti. Ali to pot gre prav lepo
s „ta čraimi.“ Dr. Benkovič je svoj čas s sab-
ljo rotiljal (torej smrtni greh storil, od katerega
ga zamore edino papež odvezati). Sicer je pa ta
izborni računar tudi svoj čas dejal, da zurnore
„vse“ poetati, samo „klerikalec“ ne. Pozabil je
na to svojo besedo in pozabil na smrtni greh.
Professor Robič, prijatelj dr. Ploja, je bil svoj
čas tudi bolj „liberalen“; zdaj pa je nakrat kler-
ikalni fanatik. In profesor Verstovšek, no, on
je bil še pred kratkoma odkriti in očiten libera-
lec; zdaj pa je nakrat najpobožnejši črnuhar.
Hahaha! Oj ti pobožnost klerikalcev! Ti štirje
gospodje so torej v prvi vrsti krivi, da se je de-
želni zbor razbil in da se je s tem kmetom
podpora odrla. Štajersko ljudstvo, za-
pomni si te dohtarje in profesorje!

Od vseh strani dobivamo pretresljiva pisma
razburjenih kmetov, ki so izgubili zdaj zadnje
upanje na pomoč. Žal, da nimamo prostora, da
bi vsaj nekaj teh zanimivih dopisov priobčili.
Prvaki poslanci bi se čudili, ko bi izvedeli,
kako sodi ljudstvo samo o njih. Nikar se ti mo-
žakarji sami naj ne varajo, da govori „ljudski
glas“ na njih: shodih. Kmetsko ljudstvo je pre-
poznano, da bi se na takih shodih oglasilo in
povedalo svoje mnenje. Kaj bi tudi vse govor-
jeje pomagalo! Ljudstvo čuti: rev-
ščino na svojem truplu, v obupanem

pogledu svoje družine. In te revščine, te zapu-
ščenosti so pač v prvi vrsti slovenski po-
slanci krivi, kajti ti niso pustili, da bi se ljud-
stvu podpora dala! Kmetje, zapomnite se jih!

Velika zmaga v Šoštanj. Pretekli ponedeljek
so se pričele občinske volitve v trgu Šoštanj.
Končale so s polnim porazom prvakov. Gospo-
darakemu polomu Vošnjakove gospode, pod ka-
terim trpi še danes cela vrsta oseb in „posojil-
nic“, ki je tokom par let pol milijona kron v
zrak vrgel, — temu gospodarakemu polomu to-
rej sledila je zdaj politična katastrofa, kakor je
prvaki morda nikjer na spodnjem Štajerskem
doživeli niso. V vseh treh razredih so
zmagali napredni volilci in to v pr-
vem razredu z 6 glasovi večine, v drugem z 9
glasovi večino in v tretjem z 43 glasovi večino.
Najpomembnejša je zmaga v tretjem razredu,
kajti tukaj so imeli prvaki doslej vedno večino
in so bili sigurni, da jih nikdo ne more prema-
gati... Zanimiva je ta volitev iz vsakega sta-
lišča. Pomisliti se mora, da je bilo zastopstvo
trga Šoštanj pred 6. leti še popolnoma v prva-
ških rokah. Ko so se takrat vršile občinske vo-
litve in je prvaška volilna komisija videla, da ji
gre slabo, razveljavila je ednostavno vsak tretji
napredni glas. Na tak način je seveda „zmagala.“
Ali napredni volilci so se pritožili in oblast je
morala to krivično volitev razveljaviti. Medtem
so pa prvaki kupili neki travnik, ga parcelirali
in razdelili na 180 oseb in te osebe so nakrat
kot „prvaki volilci“ prišli v volilni imenik. Na-
vadni in gdi švindal je bil to! Prišlo je drugič
do volitve, a prvaki so zopet brezvestno in
protipostavno glasove razveljavljali in volitev je
bila zopet ovržena. Ravno tako tretja volitev.
Končno so naprednjaki napravili temeljito pri-
tožbo in zahtevali, da izvrši volitev c. k. komi-
sar. To se je tudi zgodilo in tako so pri četrti
volitvi naprednjaki v 1. in 2. volilnem razredu
zmagali. To je bilo pred 6. leti. Med tem ča-
som pa so prvaki v svojih listih vedno vpili, da
bodejo prihodnje zmagali, da je večina šoštanj-
skih volitev prvakega milijona itd. Napadali
so s najgoršimi in najpodojstijimi lažmi slasti vr-
lega naprednega župana g. Haas Worchnag.
Obrekovali so, da so bili vsi penasti. In tako
so menda res mislili, da bodejo zmagali. Ali
šoštanjki volilci so dokazali, da nimajo niti
trohice znanja do gospodarstva in politične
bankrotskih prvakiških vodij. Zato se tudi celo v
tretjem razredu volili samo napredne kandidate.
Šoštanjki občinski zastop je zdaj popolnoma
čist. Tisti ljudje, ki so pokazali svojo „gospo-
darstvo zmožnost“ pri Volnjaku in Rajsterju, ki
imajo besedo pri razvedeni prvakiški posojilnici, —
ti ljudje torej ne bodejo nič več govorili pri
občinskem gospodarstvu. In to je velika sreča,
kajti prvaki, ki so jo pri Volnjaku, Rajsterju,
pri posojilnici itd. tako grozovito zavosili, ti
ljudje bi gotovo tudi občino na „bolen“ spravi-
li, ko bi jih vrli šoštanjki volilci ne vrgli
tako temeljito iz občinske hiše... Čast vrlim
naprednim volilcem, čast naprednemu trgu
Šoštanj!

„Narodni dnevnik“ zdaj kar nori od veselja,
da so klerikalci razbili deželni zbor in vzeli
kmetu podporo. Ravno tako dela, kakor da bi
zdaj res pričel lepi čas življanja in razkošja.
Seveda napada ta dohtaraki list tudi nas na-
prednjake in se poteguje za — Kranjako. „Nar-
dnevnik“ piše neumnost, da „stoji Kranjaka, kar
se tiče deželnega gospodarstva, stokrat na bolj-
šem ko Štajerska.“ To je otročje! Vsa pametni
človek ve, da je država že milijone denarja vrgla
na Kranjako, da je pa ta dežela valed gospo-
darstva slovenskih liberalcev popolnoma banke-
rotna. „Nar. dnevnik“ naj se torej preje poduči,
predno napiše tako budalost. Ako je pa na
Kranjakem res tako dobro, no, potem naj se
preseli „Narodni dnevnik“ v Ljubljano; „Sloga“
je itak že tam. Smešno pa je, da pravi „Na-
rodni dnevnik“, da naj dajo nemški bogatiji v
Ptuj, Celju, Ormož in Mariboru slovenskim
kmetom podpore, ker „ljudstvo v lakoti umira.“
Ti nemški „bogatinji“ niso obstrukcije delali, oni
niso kmetu podpore ugrabili, oni niso krivi te
bede. Naj pa slovenski mogotci kaj dajo! Naj
dr. Kukovec par svojih ekspanzarjev za sloven-
ske kmete porabi! Saj je on tudi kriv, da je
deželni zbor razbil! Sicer pa Nemci slovenskemu
kmetu v bedi gotovo bolj in večkrat pomagajo,

nego prvaki. Kadar se zgodi kakšna nesreča, naj si bode požar ali toča ali kaj drugega, pridejo slovenski kmetje za podporo v nemška mesta prositi. In dobijo jo tam, kajti Nemci niso tako trdosrčni, kakor prvaki advokati, ki delajo 2 do 3 krat prevelike račune in rubijo slovenske kmete za 10 vinarjev. Tako stoji stvar in fautek pri „Narodnem dnevniku“ naj torej raje svoj jezicček drža...

Gospod Ozmec in Meško sta deželna poslanca za okraja Ptuj in Ormož. V deželnem zboru sta ta dva gospoda, od katerih je prvi tajništvo, drugi pa kmet, za obstrukcijo delala. Po našem mnenju sta torej Ozmec in Meško sokrivna, da naše po suhi in toči prizadeto prebivalstvo od dežele nobene podpore ne dobi, da se ne razdeli brezobzernih posojil itd. Vprašamo: kako, s kakšnimi argumenti zagovarjata Ozmec in Meško svoje nastope? V nedeljo se bodejo kmetje v Ptuj in Ormož zbrali, da povejo svoje kmetško mnenje o celi tej stvari. Ozmec in Meško sta povabljeni na ta dva shoda. Radovedni smo, ali bode sta imela pogum postojenja, da zagovarjata svoje načelo pred ljudstvom samim...

Hajkača v uredništvu „Narodnega dnevnika“ piše, da naj bi se člani prvakištrank udeležili naših dveh shodov in nas primerno „pričeli“. Med vrticami je videti, da bi hajkača rad škandale in pretepe na naših shodih dočel. Pa se fant grosovito moti! Mi imamo dobro, prav dobro sredstvo, izbežiti se nadležnežev. Na naš shod ima vsakdo pristop. Ali vsakdo se mora tudi pošteno in dostojno obnašati. Kdor bi pa na naš shod prišel z namenom, motiti in škandal delati, no, ta se bode grosovito opekli. Toliko smo hoteli hajkača v narodnjakem uredništvu povedati, da ne bode mislil, da se kdo njegovih hajkarij boji. Njegovo počenjanje je itak saničerjanja vredno. Kajti nevedne, zapeljive prvakištrke iz škandala zapeljati, to ni težko. Gospodje pa naj raje sami pridejo! Slovenski deželni poslanci naj se sami naših shodov udeležijo! Potem bodešmo govorili, prav resno in pametno in brez vsega škandala govorili...

Pravna obravnava v Mariboru se pričnejo 7. marca. Kakor znano, pride to pot tad telba fajmoštra Ogrskega proti „Stajercu“ na razpravo.

Kinematograf v Ptuj (kazino) je prišel s svojimi priredbami. Slike so vsesoki izborne in je naravnost vselej, opazovati krasne prizore. Vsekakor je priporočati obisk tega domačega kinematografa.

Kmetijska podružnica zgoranje-radgona imela je preteklo nedeljo občni zbor. C. k. deželni nadbornik F. Slovák je predaval prvo predločbo o raznih živinskih boleznih. Potem so se izvršile razne volitve. Važni in podučni shod je trajal čez 4 ure.

Pobeg je iz vojaške bolnišnice infanterist Arnold Deutsch inf. polpoka št. 32 v Mariboru. Pri begu je imel uniformo regimenta št. 47.

Samsar. Viničarski sin Johan Lorbeck v sv. Barbari v Halosah se je v vinaki preči obelil. Vzrok samsarja je neznan.

Na vlak streljalo se je pri Hajdini 14. t. m. ob 6. uri zvečer. Kroglja je zadela par centimetrov od okna v voz. K sreči ni bil nikdo ranjen. Zločinca še iščejo.

15-letni ubijalec. V Poličanah so pili delavci rum. Potem so se pričeli najprej v šali, potem pa zares metati. Napolnjen je sunil 15-letni Anton Ajdnik delavca Beguja s nožem dvakrat v hrbet. Begu je ponoči umrl. Ajdnika so oddali sodniji.

Zlate poroke praznoval je te dni v Ptuj hišni posestnik g. Roman Löcker s svojo soprogo. G. Löcker bil je 40 let dolgo mizarški mojster. Čestitamo mu iz srca!

Utopiti se je hotela v Celju žena Gajšek. Rešil jo je čevljar Schilbert iz vode.

Ponarajeni denar, ki se prizna brčkone iz Ogrske, so akusali te dni večkrat v Radgona razsiriti. Pazite!

Umrla je v Šoštanj gospa Olga Woschnagg po dolgi in težki bolezni. Bodi vrla ženi in dobrotnici zemljaka lahka!

Tatica. 29 letna dekla Polanec iz sv. Duha ukrala je skupno s svojim ljubčekom krčmarja g. Rastegera v Slov. Bistrici 2000 K denarja. V Brezicah se je tatica v neki trgovini tako

čudno vedla, da so jo pustili svetirati. Zdaj so ji tatvino dokazali.

Z našim sunil je v zgornjih Hočah vinar Črepinko posestnika g. Glaserja, to pa popolnoma po nečestnosti. Hotel je nekoga drugega raniti. Glaserja so odpeljali v mariborsko bolnišnico.

Šolske zadeve. 5 razredni šoli v Hajdini in v Cirkovcih se razširijo v 6 razredni. Nadalje se uredi v Teharjih kmetško gospodinsko šolo.

Uboj. V gornji Novivasi so našli fanta Zorota mrtvega. Usmrtil ga je z nožem delavec Krančan iz Skomna-Hudin. Šlo se je za dekleta!

Iz žalske. Posestnik Aug. Krajnc v Uršovcih pri Ljutomeru je umrl otok. Od dneva pogreba ni žene več najdeli. Bati se je, da si je nesrečnica iz žalosti življenje vzela, ker je otroka hudo ljubila.

Prezrni rep. Kmet Sket iz Ponikve prodal je v sv. Jurju par volov za nekaj čez 1000 K. Takoj, ko je dobil denar, zvalil so ga trije tajci na samotno pot in mu tam denar oropali. Celo škornje so mu popirali aleki. Bojari so brčkone Hrvatini in so jo ropali čez mejo.

Iz Koroškega.

Kako se kmetjaki borijo. Iz Velikovca se nam piše: Dne 9. t. m. vrtil se je v Velikovcu pogovor kmetijskih društev tega okraja, pri katerem se je sklepalo o celi vrsti gospodarsko važnih zadev. Načelnik kmetijskega društva Grebinj omenil je ob koncu neko notico lista „Mir“, ki se tiče njega in grebinskega kmetijskega društva. V tej notici se namreč trdi, da se porablja članarino kmetijskih društev za brezplačno razširjevanje „Stajerca“ in „Banerzeitung“. Potem seveda svetuje „Mir“, da naj se takim društvom ne pristopi. „Mirova“ trditel je seveda navadna, grda in hudobna laž! Zbrani kmetje so jo tudi takoj kot laž označili. Kajti dobroslovesni kmetijski društva so tako niki, da se zamore poravnati komaj potrebne izdatke; žalibog torej ne ostane nič denarja za razširjanje prepotrebništev, kakor sta „Stajerc“ in „Banerzeitung“. Iz farovške seveda se brezplačno razširja „S-Mir“ in edne lažne cunje. Zbrani kmetje so odločno protestirali proti lažnivim in grdim načinom boja, ki ga je udomačil „Mir“. Kmetje so izjavili, da bodejo proti takim črnim lažnikom druge strune zvili. Pustite kmete vsaj v njih stremljenja po gospodarskem zboljšanju!

Fajmošter in miška. Tisti gospod, ki igra v sv. Petru pri Grabitaju vlogo županiškega provizorja, ki nosi torej duhovniško obleko, čeprav ji po našem mnenju ne dela posebnega časti, poslal nam je napet „popravek“ po § 19. Konstatiramo, da ta njegov „popravek“ ni ne resničen ne postaven. Vrgli bi ga tudi lahko brez nevarnosti v koč, kajti Serajnik pozna ravno toliko postav, kakor duhovniško čast; oboje mu je španka vasa. Vkljub temu pa objavimo njegov „popravek“, da bodejo naši čitatelji nesramno lažnivost tega človeka izpotali. Serajnikova čečkarja se glasi tako-le: „Ni res, da je v filijalni cerkvi „ton“ pri sv. Petru pri Grafensteini miška sv. hostijo snedla“, ampak res je, da so v Jadovcih pri Grabitaju miši snedle navadne oblate, ki so bili shranjeni v omari; tudi ni res, da se je „Serajnik pred sodnijo že najprej stvari dokazalo“, temveč res je, da se mi pred sodnijo ni dokazalo nobene grde reči; nadalje ni res, da je dotičnih 17 kmetov se pustilo od farista zapeljati v laž in to je po našem mnenju pač sramotno, za Serajnika sramotno in za dotične kmete tudi sramotno“ res pa je, da so dotični kmetje vsi dobro vedeli, kaj so podpisali, in jaz si štejem v veliko čast, da se jih izmed 18 Jadovške podružnice 17 kmetov izjavilo, da so z menoj popolnoma zadovoljni in da odločno obsodijo lažnivo pisanje raznih časnikov... in to je častno tudi za kmete; slednjič ni res, da rabi Serajnik njih imena za pokrivanje laži“, ampak res je, da sem jih razbil v Jankas resnico. Spoštovani Peter Serajnik, provizor! — Kaj pravijo naši čitatelji k tej nečestni predznosti? Koliko velja duhovnik, ki zna na tak način resnico „bojiti hčerko“ zlorabljati? Serajnik sam prizna, da so res miši oblate (iz katerih se dela hostijo) snedle. Torej je vse res, kar smo mi o tej miši za-

devi pisali. Kar se pa omenjenih 17 kmetov tiče, ki so fajmoštrovo laž podpisali, vemo prav dobro, da so v dnu srca sami v čednosti Serajnika prepričani. Kajti res je, da se je temu duhovniškemu tako grde in nemarne stvari pred sodnijo dokazalo, da bi se vsak pošten človek skril, ako bi se nam kaj takega pripetilo. Serajnik naj stokrat kriči „ne ni ne“, — res je pa le, da dela svoji duhovniški sukaji sramoto! In zato smo izpregovorili zdaj zadnjo besedo o tej zadevi. Ali Serajnik naj bode prepričan, da pozna vsa korolika javnost njegovo „moralo“, za katero ne damo niti počenega groša... Res čudno je, da cerkvena oblast tako umazane osebe božjo službo opravljati pusti!

Mirči naš odrom. Delavec G. Pingitz v Celovcu šel je v novo zgradbo gledališča in padel 6 m globoko ter bil takoj mrtav. Mirči so šle drugi dan slučajno v votlini pod odrom našli.

Tatvina. Natakarka A. Galčič v Celovcu je kradla in potem zbežala.

Antumat oropali so neznanca na kolodvoru v Trzinu. Vzeli so vse sladkarine.

Šep? Hlapec Peter F. v sv. Andreju pravi, da so ga trije močje z odprtimi nožmi napadli in mu oropali 32 K.

Prapročana železnika naravnost. Na postaji spodnji Dranburg so „Wechsel“ napadeno postavili. Vseled tega bi kmalu en obojeni vlak od drugega zadel. K sreči je delavec Fürbaur to opazil in dal znamenje, da se je vlak ustavil. Neznata bi bila grosovita, ker sta bila oba vlaka polna ljudi. Fürbaur gre vso zbirati.

Vlak povzeli je delavca Johana Petritz v Sincivasi. Petritz je na glavi težko ranjen.

Najstarejši Dunajčan.

Najstarejši mož na Dunaju je bivši memoarski pomočnik Moric Weiss. Dne 1. promena t. l. je dokončal 106. leto svojega življenja. Ta vrtil starček, katerega sliko prinašamo tukaj, razvešalo se je popolnoma telesnega in dušnega zdravja.

ga zdravlja. Weiss je rojen v Schönborgu, agrarni komitat Neutra. Oženil se je s 40 leti. Od njegovih otrok živita še dva sinova, ki sta tudi že oba sivolasi starša na Dunaju. Ob poliki svojega rojstvenega dne dobil je Weiss od vseh strani mnogo čestitk.

Po svetu.

Ljudi „Stajerc“ V lekarno stopivši možak je zahteval: jelenovo maščo, jazbecovo maščo, jelovo maščo, miško maščo in — uboga grelnika maščo, „vsekotero posebej“, pristavi odločno in akcraj nesupljivo. Lekarnar mu napolni štiri male škatice, ter misel na maščo uboga grelnika, povelja svojem slugi: donesi mi iz kleta „Odepe snillus“, (to je slovensko „svinjska maščo“). „Ali je ta maščo od enega obolenca?“ vpraša ga med tem možak. „Ne, ta je od enega zabodenca“, mu odgovori lekarnar. Kaj pa je ta Aleks Vilim tako hudobnega storil? Nadaljeva možak praljanje, osem je že precej zastarane in resnicoljubnega lekarnarja v veliko zadrega spravil. „Da, veste vi,“ si popravlja oči, se izgovarja, „to je prav za prav pri nas velika službena skrivnost: vendar pa vam, če še sto tako radovedni, hočem razpiti: ta je od svojega časa vso nos v vsaki d. k. vtaknil in — (to je možaku na uho zaspeval —) in ta je vse svoje zive dni en velik pralac bil.“ — Možak se mu prikloni ter odrine s svojimi zapnimi zdraviljami.

4 otroci nakrat je porodila neka žena v Berolinu. Porodila jih je v 7. mesecu in je malo upanja, da bi novorojenčki pri življenju ostali.

Vzemite, ako ste nvolodni, brpavi ali salajmami in ako težko dišate, Fellerjev fluid z en. „Elastrid“. Mi smo se sami preprčili pri prvih bolečinah, bolečinah v vratu itd. o njegovem zdravilnem kaštel, odstranjujočem, osvetojučem vplivu. Poiskate ga ducat 8 kron 50 vin. franko. Ladiševalec edino apotekar E. V. Feller v Stubici, Eliastrid št. 241 (Hrvaško).

SAMO

MINLOS^{OV} PRALNI PRAŠEK

KAKOR EN MOŽ SE GADRŽE MILIONI.

je tisti, o katerem pravi znaní in odlični kemik milne industrije, g. dr. G. DEITE v Berlínu, da ima veliko pralno moč večjo nego milo ali milo in soda ne da bi se loti perila.

Minlos^{OV} pralni prašek

je torej najboljši, kar se more rabiti za pranje perila, varuje perilo kar se najbolj da misliti, je POČEŠI in daje bliščečo beloto in je popolnoma brez duha.

Zavitok 1,5 kg stane **30** samo 30 vin.

Dobira se v trgovinah z drogerijami, kolonijalnim blagom in milom.

Na debelo L. Minlos

Dunaj, I. Mülker & astel 3.

92

Želodčna esenca
napravljena v Augsburgu od
J. G. Klew.
To sredstvo je splešno priznano, poveča
apetit in pospešuje prebavljanje.

Brez recepta v vseh apotekah v steklenicah po K 1-20
in K 2-40 dobil. — Svarilo: Zahtevajte izrecno
ime Klew!

Zaloge: Ptuj: apotekar pri slatemu jellu; Maribor:
Marija Pomagaj-apoteka; Celje: Marija-Pomagaj-apotekar.

 Varstvena marka „Anker“
Liniment Anker comp.
 nadomestilo za
anker-pain-exceller

je znano kot zepolajelo, kurrace in belozelne odmrznajoče
 sredstvo pri prehladu lid. Dobre se v vseh apotekah po 80 h,
 1:40 in K 5. — P. skurpe tega priključnega domačega
 sredstva naj se pazi pri sturgimne steklenice v skladjah z
 nado varstveno znamko „Anker“, potem se dobi pristno
 le sredstvo.

Dr. Richter-Jeva apteka „slati lev“
 v Pragi, Elisabethstr. 2. 5. nov.
 Razpoložba se vsak dan. 687

Fabrika kmetških in vinogradniških
mašin
Jos. Dangel's nasled. v Gleisdorfu
(Štajersko)

priporoča najnovejšo vitalno mlatilno stroje, stroje za rezanje krme, ščet-milne, za rezanje repe, robler za kormoz, secalnice za gozdnico, trijerje, stroje za mah, grablje za mrto, ručne grablje (Handschlepp- und Pferdebeurenchen) za mrvo obrabati stroj za kosnjo trave in šitja, najnovejšo gladilofrsko sodne miline v kamentih valčkih zaslane, hidravlične prese, prese za sadje in vino. (Orig Oberdruck Differential Hebelpumpeverker) patent „Dutischke“, dajo največ tekočine, se dobijo le pri meni. Angleske nože (Grunstahl), rezalne deske, prodaja masin na čas in garancijo. — Cevik samoti in franko.

Vendar prišel je čas
ko zamore dobiti vsakdo za malenkostno ceno pravo srebrno uro
na boljši vrste z drago srebrno verigico vred.

E. HOLZER, Krakov, Stradam 18/26.

 Redka priložnost!

Nakupil sem od neke pogorele fabrike celo zalogo krasnih
težkih

flanel-odej za postelj

v najnovejših, najlepših mustrih, ki kažejo čisto neznatne, komaj vidne madeže od vode in poškodb takih 3 kose za 9 K, ter gospodarske odeje 4 kose za 10 kron proti povzetju. Odeje so pripravne za vsako boljšo hišo za pokrivanje postelj in oseb in so zelo gorke in fine.

Otto Bekera, vpekojeni c. kr. nadstrážnik finančne stráže
Náchod (Češko).

Kranilnica (Sparkassa)
Vstanovljena leta **1862.**
Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. pošto-kranilničnem mestni de-

vlad. državnega mesta Ptuj

priporoča se glede vsa-

kega med hranilnične zadeve spada.

jočega posredovanja, istotako tudi za posredovanje vsakršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Odstrani bolečine, ohladi, osveži, okrepča in desinficira

Chapójevo dobro dišeče rastlinsko-esenčno

Franz-žganje

najboljše vseh domačih sredstev!

Chapó-Itte Ittess
Hoványi-Esencias-Szazs
 Chapó's alkali ether
Plum Lucum FRANZJOZOVEN
 ELIKSIR - Elixier - J. A. Chapó
 Resicza (Ud. Ungary)

NEVETTES
 VÓ-VEJES
 AKA JÓZSEF
 4 8 8 1 3 4 8
 12 8 8 1 3 4 8

Edisto občinstvo je poklicano, voditi c karknem -domaćem sredstvu-; ravno zato ne smatram potrebnim, da bi priporočal Chapójevo rastlinsko-esenčno Franz-žganje, temveč objavimo čitate pisma občinstva; ta pisma povejo vse, kar je potrebno in kar hoče čitatelj vedeti.

G. apotekarja J. pl. Chapó
 Resicza (Južno Ogrsko).

Vale rastlinsko-esenčno Franz-žganje porabljam kot kapljice za zobe in ustno vodo i zelo dobrim uspehom.

Spoštovanjem
 Ezzad off. Kalevica.

Sarajevo (Bosna)

Gospodi apotekarja Chapó J.
 Resicza (Južno Ogrsko).

Odkar rabim Vale rastlinsko-esenčno Franz-žganje, so moje nevzorne bolečine v glavi zelo posehale. — Rabim naprej.

Z veldovanjem
 Jedyiakiewicz G.

N. Bogšén

Gospodi Joh. pl. Chapó, apotekar v Resici (Južno Ogrsko).

Mnogo let sem trpela na revmatičnih, bolečinah na sicer tako, da sem morala v postelji ostati. Odkar rabim Vale domače sredstvo rastlinsko-esenčno Franz-žganje so bolečine izginile in počutim se popolnoma dobro. Zahvaljujem se Vam za dobroto; vsemočni naj bi Vam poplačal.

Budapest (Kobánja)

Gospodi Chapó
 Resicza (Južno Ogrsko).

Neki prijatelj mi je dal par steklenice Valega rastlinsko-esenčnega Franz-žganja, katerega rabim pri kašlju; isti eliksir kašelj in psopevje izvirita.

Belgrad (Srbija) **Pajo Jovanović, uradnik.**

Johán Hess.

Zgornja pisma so razvidna v originalih in jih vedno lahko vsakdo pregleda. Otemen prostim vankorog, ki je Chapójevo rastlinsko-esenčno Franz-žganje rabil ali ga se rabi, da naj o vplivu tega domačega sredstva poroča. Za taka pisma ne plačam nič; zato naj je tudi padejo, ki bodoje iz resničnosti potrpinoma koristiti.

Uganj — Se kapi pomikar, da se jih ne tako lepe posaja, temveč edino Chapójevo dobro dišeče rastlinsko-esenčno Franz-žganje narodi pri izdelave! Jak. pl. Chapó, apotekar, Resicza (Južno Ogrsko).

8 posla se najmanj 6 malih, 3 srednjih ali 1 velike steklenice za 5 kruno pošlje; kder vname 12 malih ali 6 srednjih ali 2 veliki, dobi jih za 5 krun.